

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové, soudce JUDr. Lukáše Hloucha, Ph.D. a soudkyně Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., v právní věci žalobce **SLOT Group, a.s.**, se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, zastoupeného Mgr. Alešem Smetankou, advokátem se sídlem Praha 1, Jungmannova 24, proti žalovanému **Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování**, se sídlem Brno, Malinovského nám. 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2013, č. j. MMB/0402054/2013,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru rozpočtu a financování, ze dne 5. 11. 2013, č. j. MMB/0402054/2013, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15.342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Aleše Smetanky, advokáta se sídlem Praha 1, Jungmannova 24.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 13. 1. 2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2013, č. j. MMB/0402054/2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaný svým rozhodnutím změnil rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno – střed, ze dne 9. 2. 2012, č. j. 110058447/VANJ/VHA/001, kterým bylo rozhodnuto o přeplatku na místním poplatku tak, že žalobci se vrací přeplatek ve výši 165.217 Kč (dále jen „rozhodnutí o přeplatku“), tím způsobem, že ve výroku rozhodnutí o přeplatku se uvedená částka nahrazuje částkou 476.542 Kč.

II. Relevantní skutečnosti plynoucí ze spisového materiálu

[2] Z konkrétních okolností přezkoumávané věci je pro přehlednost vhodné chronologicky zdůraznit následující skutečnosti. Žalobci byla platebním výměrem Úřadu městské části města Brna, Brno – střed, ze dne 14.10.2011, č.j. 110033899/VANJ/VHA/002, uložena poplatková povinnost za provozování výherního hracího přístroje nebo jiného technického herního zařízení povoleného Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu za období od 1. 1. 2011 do 30. 6. 2011 v celkové výši 1.269.382 Kč, přičemž tato povinnost byla sankčně navýšena na dvojnásobek. Vyměřenou částku i s navýšením (tedy celkem 2.538.764 Kč) uhradil žalobce dne 27. 10. 2011. Následně žalovaný změnil uvedený platební výměr rozhodnutím ze dne 6. 1. 2012, č. j. MMB/0007545/2012, tak, že zrušil sankční navýšení poplatku a zároveň snížil poplatek na částku 1.199.382 Kč.

[3] Dne 9. 2. 2012 rozhodl prvostupňový správce poplatku rozhodnutím č. j. 110058447/VANJ/VHA/001, tj. prvostupňovým rozhodnutím v souzené věci, tak, že žalobci se vrací přeplatek ve výši 165.217 Kč s odůvodněním, že část vratitelného přeplatku byla převedena na nezaplacený místní poplatek za období od 1. 7. 2011 do 30. 9. 2011 a od 1. 10. 2011 do 31. 12. 2011. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 3. 2012, č. j. MMB/0097490/2012, zamítl. Toto rozhodnutí napadl žalobce správní žalobou, které zdejší soud vyhověl, když uvedené rozhodnutí bylo pro nepřezkoumatelnost zrušeno rozsudkem ze dne 19. 6. 2013, č. j. 31Af 62/2012-76. V nyní řešeném případě se tedy jedná o již druhý soudní přezkum v téže věci.

[4] Dne 10. 4. 2012 vydal prvostupňový správce místního poplatku rozhodnutí č. j. 110058447/VANJ/VHA/005, kterým žalobci vyměřil místní poplatek za provozování výherního hracího přístroje nebo jiného technického herního zařízení povoleného Ministerstvem financí podle jiného právního předpisu za období od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011 v celkové výši 1.364.165 Kč. Žalobce napadl platební výměr odvoláním, o kterém rozhodl žalovaný dne 17. 5. 2012 rozhodnutím č. j. MMB/0169823/2012, které nabylo právní moci dne 21. 5. 2012. Uvedeným rozhodnutím změnil žalovaný platební výměr tak, že „1.ve výroku platebního výměru se za bod 3. doplňuje bod 4., který zní „Vzhledem k tomu, že poplatník uhradil na místní poplatek za zpoplatněná období celkem částku 190.000,- Kč a

současně mu za předchozí poplatková období vznikl přeplatek ve výši 1.364.165,- Kč, činí částka místního poplatku k úhradě 0,- Kč. O přeplatku ve výši 165.217,- Kč rozhodl správce poplatku samostatným rozhodnutím.“ 2. ve výroku platebního výměru se za slovy „celková částka místního poplatku 1.364.165,- Kč (slovy jedenmiliontřistašedesátčtyřtisícstošedesátpět korun českých)“ doplňují slova „celkem k úhradě 0,- Kč (slovy nula korun českých)“.

[5] Ze správního spisu také dále vyplývá, že žalobce za předmětné období uhradil nejen poplatek ve výši 2.538.764 Kč, ale také další poplatky v souhrnné výši 348.241 Kč. Tedy celkem uhradil žalobce poplatky za předmětné období kalendářního roku 2011 ve výši 2.887.005 Kč.

III. Obsah žaloby

[6] Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného, předchozí rozhodnutí o přeplatku, jakož i platební výměry jim předcházející za nepřezkoumatelná, nezákonná a protiústavní. Žalovaný, jakož i správce poplatku, předmětnou věc nesprávně posoudili po právní stránce, když v rozporu se zákonem č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o místních poplatcích“) a zákonem č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o loteriích“), nesprávně posoudili předmět zpoplatnění místními poplatky, resp. otázku, co má být v případě provozování centrálního loteriijního systému s interaktivními videoloterijními terminály (dále též jen „CLS“) považováno za technické herní zařízení povolené Ministerstvem podle jiného právního předpisu ve smyslu § 1 písm. g) zákona o místních poplatcích (a tudíž předmětem místního poplatku), a namísto CLS jako celku zpoplatnili místním poplatkem jednotlivé koncové (interaktivní videoloterijní) terminály, byť jsou tyto koncové terminály pouhými neoddělitelnými součástmi CLS, coby jednoho funkčně nedělitelného technického herního zařízení, jehož prostřednictvím jsou provozovány loterie a jiné podobné hry povolené Ministerstvem dle § 50 odst. 3 zákona o loteriích. Navíc správní orgány nesprávně vyhodnotily předpoklady vzniku poplatkové povinnosti, když za takovýto předpoklad nepovažovaly uvedení jiného technického herního zařízení do provozu. Žalovaný, jakož i správce poplatku, navíc při svém výkladu předmětu zpoplatnění místními poplatky nezohlednili, v rozporu s ustálenou judikaturou Ústavního soudu ČR a Nejvyššího správního soudu týkající se problematiky existence více výkladů veřejnoprávní normy, obecné právní zásady *in dubio pro libertate*, resp. *in dubio pro mitius*. Tuto svou argumentaci pak v žalobě dále rozvádí.

[7] Žalovaný, dle žalobce, navíc zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost a vnitřní rozporuplnost, zejména pokud jde o způsob určení konkrétní výše místního poplatku. Napadené rozhodnutí, resp. předcházející platební výměry trpí dalšími vadami způsobujícími nezákonnost těchto správních rozhodnutí. Tuto svou argumentaci pak v žalobě dále rozvádí.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

[8] Žalovaný ve svém vyjádření, doručeném soudu dne 10. 2. 2014, navrhl zamítnutí žaloby. Předně nesouhlasil s tím, že by rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, protože dbal na to, aby se vypořádal se všemi námitkami žalobce. V ostatním pak zejména odkázal na napadené rozhodnutí, ve kterém posuzoval pouze to, zda existuje vratitelný přeplatek na místním poplatku a v jaké výši. Přitom vycházel z vydaných pravomocných platebních výměrů a částek žalobcem skutečně uhrazených. Napadené rozhodnutí je dle žalovaného zcela zákonné.

[9] Dne 3. 3. 2014 doručil žalobce soudu repliku k vyjádření žalovaného, v níž setrval na podané žalobě a odkázal na svou právní argumentaci obsaženou v žalobě.

V. Posouzení věci krajským soudem

[10] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.

[11] Krajský soud v Brně bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správce poplatku včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že žaloba **je důvodná**. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

[12] Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, neboť se jedná o tak závažnou vadu, že se jí soud musí zabývat z úřední povinnosti nad rámec dalších uplatněných žalobních námitek. Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, lze jen stěží uvažovat o jeho přezkumu správním soudem, což ostatně vyplývá již z lingvistické stránky věci, kdy nepřezkoumatelné rozhodnutí prostě nelze věcně přezkoumat.

[13] Z rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu k tomuto tématu (srov. např. rozsudky ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 76, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 27/2008 - 76, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, publikovaný pod č. 133/2004 Sb. NSS, a ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, publikovaný pod č. 244/2004 Sb. NSS) je zřejmé, že rozsudek je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, například pokud z něho jednoznačně nevyplývá, podle kterých ustanovení a podle jakých právních předpisů byla v kontextu podané správní žaloby posuzována zákonnost napadeného správního rozhodnutí; pokud je jeho odůvodnění vnitřně rozporné, popřípadě je-li výrok v rozporu s odůvodněním; pokud z jeho výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně, jehož výrok je vnitřně rozporný. Dále se jedná o případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán. I nepřezkoumatelnost rozsudku pro nedostatek důvodů je soudní judikaturou bohatě zmapována. Zmínit lze například rozsudky zdejšího soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As

5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, publikovaný pod č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, publikovaný pod č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64, a ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245). Z nich se podává, že rozhodnutí soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže například není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; dále z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě; proč považuje žalobní námitky za liché, mylné nebo vyvrácené; či proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy. Dalším důvodem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí může být případ, kdy soud opomněl přezkoumat některou ze žalobních námitek včas uplatněných, či obsahuje-li odůvodnění rozsudku toliko převzaté pasáže z publikovaného judikátu v jiné, skutkově i právně odlišné věci, aniž dále rozvádí dopad převzatých závěrů na konkrétní souzený případ a na samotné rozhodnutí ve věci. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu pak pro posouzení přezkoumatelnosti správních rozhodnutí platí v podstatě stejné kautely, jako pro posouzení přezkoumatelnosti soudních rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2012, č. j. 7 As 163/2012-18).

[14] Po studiu napadeného rozhodnutí, jakož i celé předložené spisové dokumentace, musí zdejší soud napadené rozhodnutí zhodnotit jako **nepřezkoumatelné** ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí. V nyní řešeném případě totiž žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí uvedl: „ve výroku rozhodnutí [pozn. krajského soudu: myšleno rozhodnutí o přeplatku] *se částka 165.217,- Kč nahrazuje částkou 476.542,- Kč*“. V odůvodnění pak na dvou místech uvedl následující: (str. 2 napadeného rozhodnutí) „*Celkem tedy odvolatel za rok 2011 uhradil částku 2.887.005,- Kč [...] Odvolatel tak měl za rok 2011 uhradit místní poplatek za JTHZ v celkové výši 2.563.547,- Kč. Odvolateli tak v důsledku výše uvedeného vznikl na místním přeplatku za JTHZ přeplatek ve výši 476.542,- Kč.*“ a (str. 5 napadeného rozhodnutí): „*Z výše uvedených důvodů odvolací orgán konstatuje, že odvolateli vznikla povinnost uhradit za období 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 místní poplatek za JTHZ v celkové výši 2.563.547,- Kč, protože odvolatel uhradil za toto období celkem 2.887.005,- Kč, vznikl mu vratitelný přeplatek ve výši 476.542,- Kč.*“

[15] Při aplikaci závěrů Nejvyššího správního soudu vyjádřených v rozsudku ze dne 24. 8. 2005, sp. zn. 1 Ads 20/2003: „*Aby bylo dostáno elementárním principům aritmetického paradigmatu, musí být [...] též naznačeno, jakými numerickými modalitami má být dospěno k předmětnému resultátu na multiplikačním půdorysu (in concreto: $12 \times 90 = 1081$).*“ musí zdejší soud konstatovat, že jednoduchým aritmetickým výpočtem (odečítáním), je z výše podaného zřejmé, že správná výše vratitelného přeplatku na základě výše uvedených údajů žalovaného měla být 323.458 Kč (tedy výpočtem 2.887.005 Kč mínus 2.563.547 Kč), nikoliv 476.542 Kč, jak chybně uvádí žalovaný. Jinými slovy řečeno, pokud žalovaný provedl chybně svůj výpočet a nesprávný výsledek uvedl jak do výroku, tak do odůvodnění napadeného rozhodnutí, zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, která měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pro úplnost zdejší soud konstatuje, že v napadeném rozhodnutí je také další chyba, a to na str. 2 napadeného rozhodnutí, kde ve větě „*Platebním výměrem č. j. 110033899/VANJ/VHA/002 ve znění rozhodnutí o odvolání č. j. MMB/0007545/2012 byl odvolateli vyměřen místní poplatek za JTHZ ve výši 1.339.382,- Kč*“ měla být správně uvedena částka 1.199.382 Kč, jak vyplývá z předložené spisové dokumentace. Touto chybou

pak dochází k další nepřezkoumatelnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož pak neodpovídá realitě celkový součet vyměřeného místního poplatku, resp. je tento součet zmatečný, protože aritmeticky neodpovídá uvedeným částkám za jednotlivé platební výměry (tedy sčítancům). Na úplný závěr pak zdejší soud ve shrnutí konstatuje, že z napadeného rozhodnutí, ani z celého předloženého správního spisu, není zdejšímu soudu, ani po velmi důkladném zkoumání, jasné, jak žalovaný mohl dospět k částce 476.542 Kč. Napadené rozhodnutí je tedy zcela nepřezkoumatelné.

[16] Jelikož podstatou rozhodnutí žalovaného má být především rozhodnutí o skutečnosti, jak velký je přeplatek žalobce na místním poplatku, nemůže soud nadále pokračovat v přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ve smyslu uplatněných žalobních námitek, neboť v důsledku absence správného, jasného a srozumitelného výpočtu tohoto přeplatku žalobce v napadeném rozhodnutí je rozhodnutí natolik nepřezkoumatelné, že jakoukoliv další argumentací by soud nahrazoval činnost žalovaného.

[17] Nicméně nad rámec výše uvedeného závěru (tedy jako určité *obiter dictum*) zdejší soud konstatuje, že hodnocení otázek vznesených žalobcem v rámci podané žaloby je v obecné rovině součástí již konstantní judikatury správních soudů (srov. např. rozhodnutí Krajského soudu v Brně ve věcech sp. zn. 29Af 33/2011, event. sp. zn. 29Af 60/2011, ev. sp. zn. 31Af 113/2011 či ev. sp. zn. 31Af 172/2013 nebo rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2 Afs 37/2013 a další). Soud by proto, v případě meritorního přezkumu napadeného rozhodnutí, vycházel mimo jiné ze závěrů zaujatých i ostatními senáty zdejšího soudu a Nejvyšším správním soudem, a to s ohledem na zásadu jednoty rozhodování a předvídatelnosti soudního rozhodnutí.

VI. Shrnutí a náklady řízení

[18] Po provedeném řízení soud shledal, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, a proto jej dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm žalovaný rozhodne vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) – zejména v bodu [15] tohoto rozsudku.

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl úspěšný žalobce zastoupen advokátem, tak mu přísluší právo na náhradu nákladů řízení dle Vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění k datu podání jednotlivých podání (§ 15 advokátního tarifu), které představuje odměna za právní zastoupení advokátem (tarifní hodnota dle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu), a to za 3 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí zastoupení, žaloba a replika) a 3x režijní paušál dle § 13 advokátního tarifu, celkově ve výši vyčíslené na částku 10.200 Kč bez DPH, tj. 12.342 Kč s DPH, a dále pak zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Vše tedy celkem vyčísleno na částku 15.342 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobci v soudem stanovené třicetidenní lhůtě.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. června 2015

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu